

Sygn. akt: III U 349/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015r. w O.

sprawy z odwołania I. E.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. E.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19.03.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje I. E. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 13 października 2013 roku do dnia 20 czerwca 2015 roku,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Pani I. E. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 2014 roku odmawiającej jej prawo renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że nie jest w stanie pracować z uwagi na fakt, iż nawet niewielki wysiłek fizyczny powoduje u niej duszności, a nadto cierpi na bóle kończyn i kręgosłupa. W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że I. E. w dniu 14 października 2014 roku złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, w toku jego rozpoznawania zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i komisja lekarska ZUS, ustalili, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 19 marca 2014 roku odmówiono jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z tych względów, zdaniem ZUS, zaskarżona decyzja jest prawidłowa. Z akt ZUS-u wynika, że I. E. w okresie od 18 października 2012 roku do 12 października 2013 roku pobierała świadczenia rehabilitacyjne. W dniu 14 października 2013 roku złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ponieważ zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i komisja lekarska ZUS, uznały ją za zdolną do pracy, zaskarżoną decyzją z dnia 19 marca 2014 roku organ rentowy

odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie Sądu odwołanie od decyzji ZUS-u z dnia 19 marca 2014 roku jest zasadne. Zgodnie z artykułem 57 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełniła łącznie następujące warunki: jest niezdolna do pracy; ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; niezdolność do pracy powstała we wskazanej w ustawie o okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera artykuł 12 ustęp 1-3 tej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W świetle tych przepisów skuteczność odwołania I. E. była uzależniona od ustalenia czy jest ona niezdolna do pracy, a jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania tej niezdolności. Na okoliczność istnienia niezdolności do pracy odwołującej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii, kardiologii i pulmonologii. Odwołująca została zbadana początkowo tylko przez biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii. Biegli neurolog R. P., kardiolog J. P. i ortopeda G. K. w opinii nadesłanej 28 listopada 2014 roku, po przeprowadzeniu badania odwołującej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą jej stanu zdrowia, rozpoznali u niej nadciśnienie tętnicze, otyłość, chorobę zwyrodnieniową kolana prawego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Biegli stwierdzili, że opinia nie..., że odwołująca nie jest niezdolna do pracy. W uzasadnieniu wskazali, że w badaniu przedmiotowym stwierdzili jedynie niewielkie dysfunkcje narządu ruchu ograniczające, niepowodujące ograniczenia zdolności do pracy zarobkowej. Natomiast nadciśnienie tętnicze bez zmian narządowych nie stanowi przeciwwskazania do jakiejkolwiek pracy. Do tej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, ponieważ jednak w sprawie nie wypowiedział się biegły pulmonolog, Sąd wyznaczył termin badania przez biegłego tej specjalności. W opinii nadesłanej w dniu 27 lutego 2015 roku biegła pulmonolog A. D. rozpoznała u odwołującej astmę oskrzelową przewlekłą, niepoddającą się kontroli, przewlekłą obturacyjną chorobę płuc w stopniu ciężkim, nadciśnienie tętnicze, osteoporozę, otyłość i stwierdziła, że odwołująca jest częściowo niezdolną do pracy na okres 2 lat od daty 21 czerwca 2013 roku. W uzasadnieniu biegła wskazała, że biegła od 20 lat choruje na astmę, przebieg choroby jest ciężki, przewlekły, z częstymi zaostrzeniami wymagającymi wstawek steroidów podawanych w toku systemowo od 2013 roku. Dostępne wyniki badań spirometrycznych od 2006 roku wskazywały do 2013 roku zaburzenia wentylacji o charakterze obturacji w stopniu umiarkowanym, a od 2013 roku, to jest od badania wykonanego w dniu 21 czerwca 2013 roku wykazują już obturację w stopniu ciężkim, co stanowi dowód na znaczne pogorszenie warunków wentylacji. Kolejne badanie z września 2014 roku stwierdza ciężką obturację, ponadto w badaniach EKG z 16 grudnia 2014 roku istnieją cechy sugerujące przeciążenie prawokomorowe. Mając na uwadze stwierdzane obrzęki kończyn można podejrzewać zaczynającą się niewydolność krążenia. Do tej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, przy czym organ rentowy wyraźnie wskazał to w piśmie datowanym na 1 kwietnia 2014 roku. Odwołująca złożyła natomiast pismo datowane na 23 marca 2015 roku, w którym wskazała na swą trudną sytuację zdrowotną i finansową oraz załączyła nowe wyniki badań. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi dostateczną podstawę do oceny czy I. E. spełnia przesłanki do przyznania jej prawa do renty. Sąd podziela wnioski opinii sporządzonych w sprawie. Biegli z zakresu ortopedii, neurologii, kardiologii nie stwierdzili niezdolności do pracy odwołującej. Biegli ci w toku badania przedmiotowego stwierdzili jedynie ograniczenie ruchów rotacyjnych kręgosłupa szyjnego niewielkiego stopnia, a poza tym nie stwierdzili negatywnych objawów zarówno ze strony kręgosłupa, kończyn jak i pod względem stanu kardiologicznego. Podstawą do przyznania odwołującej renty jest natomiast schorzenie pulmonologiczne, to jest astma oskrzelowa i przewlekła obturacyjna choroba płuc. Sąd podziela wnioski biegłej z zakresu pulmonologii, gdyż opierają się one na wynikach badania przedmiotowego i dokumentacji medycznej. Wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegła w szczególności powołuje się na wyniki badań spirometrycznych z dnia 21 czerwca 2013 roku, z dnia 11 kwietnia 2014 roku i z dnia 22 września 2014 roku, w których stwierdzono zaburzenia wentylacji o charakterze obturacji w stopniu ciężkim. Odwołująca wykonywała pracę fizyczną, gdyż pracowała w charakterze stolarza tapicera, jako pracownik gospodarczy i w zakładzie produkującym pudełka. Tego rodzaju pracy nie mogą wykonywać osoby z niewydolnością oddechową. Wobec tych wyników badania przedmiotowego należy, zdaniem Sądu, podzielić wnioski biegłej pulmonolog o częściowej niezdolności do pracy odwołującej na okres 2 lat, od chwili

wykonania badania stwierdzającego występowanie zaburzeń wentylacji o charakterze obturacji o stopniu ciężkim, to jest od 1 czerwca 2013 roku do 20 czerwca 2015 roku. Ponieważ odwołująca wniosek o rentę złożyła w dniu 14 października 2013 roku i do 12 października 2013 roku pobierała świadczenia rehabilitacyjne, zgodnie z artykułem 100 ustęp 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do renty może być jej przyznane od dnia zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, czyli od dnia 13 października 2013 roku. Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i w oparciu o artykuł 477(14) paragraf 2 kpc przyznał I. E. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 13 października 2013 roku do 20 czerwca 2015 roku. W punkcie drugim Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z artykułem 118 ustęp 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwzględnieniem artykułu ustęp 2, 3 oraz artykułu 120. Przepis artykułu 118 ustęp 1a stanowi natomiast, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeśli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego. W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy I. E., jej stopnia i czasu trwania. Sąd miał na uwadze, iż opinię organu rentowego rodzącej odpowiedzialność za nieustalenie prawa do świadczenia można mówić wówczas, gdyby w oparciu o dostępne organowi rentowemu dowody można było jednoznacznie rozstrzygnąć o przysługiwaniu do wnioskowanego świadczenia. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy badanej w toku postępowania przed tym organem. Dopiero bowiem postępowanie sądowe pozwoliło na ustalenie czy jest ona niezdolna do pracy i na jaki okres. Tylko biegła z zakresu pulmonologii stwierdziła częściową niezdolność do pracy odwołującej, a wydając opinię wzięła pod uwagę także wyniki badań złożone przed Sądem. Organowi rentowemu nie można więc przypisać odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu świadczenia. Z tych względów orzeczono jak w sentencji.